

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 178/22

Люксембург, 8 ноември 2022 г.

Решение на Съда по дело C-885/19 P | Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия и C-898/19 P | Ирландия/Комисия

„Tax rulings“: Съдът приема, че Общият съд неправилно е потвърдил възприета от Комисията референтна рамка за прилагането на принципа на сделката между несвързани лица към интегрираните дружества в Люксембург, като не е взела предвид специалните правила за прилагане на този принцип от посочената държава членка

По тази причина Съдът отменя спорното решение на Комисията, като констатира, че анализът ѝ на референтната система и оттам и на наличието на изборително предимство, предоставено на FFT, е неправилен

На 3 септември 2012 г. люксембургските данъчни органи приемат предварително данъчно решение („tax ruling“) в полза на Fiat Chrysler Finance Europe (наричано по-нататък „FFT“, предприятие от групата Fiat, което предоставя услуги за финансиране и управление на парични средства на установени в Европа дружества от групата. Въпросното решение възприема метод на определяне на възнаграждението на FFT за тези услуги, а това позволява на дружеството да определя в годишно изражение облагаемата си печалба за целите на корпоративния данък в Люксембург.

С решение от 21 октомври 2015 г. Комисията приема, че това предварително данъчно решение представлява несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС. Освен това тя констатира, че Люксембург не е нотифицирал проекта на разглежданото предварително данъчно решение и не е изпълнило задължението за спиране в нарушение на разпоредбите на член 108, параграф 3 ДФЕС. Комисията разпорежда на Люксембург да събере несъвместимата с вътрешния пазар помощ от FFT.

Люксембург и FFT подават всеки от своя страна жалба пред Общия съд на Европейския съюз за отмяна на решението на Комисията. С решението си от 24 септември 2019 г. Общият съд отхвърля жалбата, подадена от Люксембург и от FFT за отмяна на решението на Комисията, като потвърждава валидността на посоченото решение¹. (CP 118/19) Със съответните си жалби FFT (C 885/19 P) и Ирландия (C 898/19 P) искат отмяната на това решение.

С днешното си решение Съдът отменя решението, постановено от Общия съд на 24 септември 2019 г. по дело Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия (съединени дела T-755/15 и T-759/15), както и решение на Комисията от 21 октомври 2015 г. относно държавната помощ, приведена в

¹ Вж. PC №118/19.

действие от Люксембург в полза на FTT.

В самото начало Съдът припомня, че намесата на държавите членки в областите, които не са хармонизирани в правото на Съюза, не е изключена от приложното поле на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно контрола върху държавните помощи. Съдът припомня по-нататък, че квалифицирането на национална мярка като „държавна помощ“ изисква да са изпълнени **четири условия**. Първо, трябва да е налице намеса на държавата или чрез ресурси на държавата. Второ, тази намеса трябва да е в състояние да засегне търговията между държавите членки. Трето, тя трябва да предоставя изборително предимство на получателя. Четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията.

В рамките на анализа на данъчните мерки от гледна точка на правото на Европейския съюз в областта на държавните помощи, проверката на условието относно **изборителното предимство** предполага, на първо място, да се установи референтната система, тоест приложимият в съответната държава членка „обичаен“ режим на данъчно облагане, и на второ място, да докаже, че разглежданата данъчна мярка дерогира референтната система, доколкото въвежда диференциация между оператори, които от гледна точка на целта на тази система се намират в сходно фактическо и правно положение, без обаче да е налице основание с оглед на естеството или структурата на въпросната система. За целите на преценката дали дадена данъчна мярка е изборителна, е необходимо приложимият в съответната държава членка **общ данъчен режим или референтна система да са определени правилно в решението на Комисията** и да са проверени от съда, пред който е оспорен въпросът за определянето на този режим. (71)

В това отношение Съдът приема, че доколкото извън областите, в които данъчното право на Съюза е предмет на хармонизация, съответната държава членка, чрез упражняване на собствените си правомощия в областта на прякото данъчно облагане и при зачитане на данъчната ѝ автономия, определя конститутивните характеристики на данъка, **само приложимото в съответната държава членка национално право** трябва да бъде взето предвид, за да се установи референтната система в областта на прякото данъчно облагане, като това установяване е необходима предпоставка, за да се прецени не само наличието на предимство, но и дали то има селективен характер.

Според Съда Общият съд е допуснал **грешка при прилагането на правото** относно член 107, параграф 1 ДФЕС, като е пропуснал да вземе предвид изискването, произтичащо от съдебната практика, съгласно която, за да определи дали дадена данъчна мярка е предоставила изборително предимство на дадено предприятие, Комисията е длъжна да направи сравнение с обичайно приложимата в съответната държава членка система на данъчно облагане след обективно изследване на съдържанието, връзката и конкретните последици на приложимите по силата на националното право на тази държава членка норми. Всъщност, общият съд неправилно е потвърдил подхода, състоящ се в прилагането на принцип на сделката между несвързани лица, различен от определения в люксембургското право, като се ограничава да установи абстрактния израз на този принцип в преследваната от общата система на корпоративния данък цел в Люксембург и да провери разглежданото предварително решение, без да вземе предвид начина, по който посоченият принцип конкретно е включен в това право, що се отнася по-специално до интегрираните дружества.

Освен това, като приема, че Комисията може да се позовава на норми, които **не са част от люксембургското право**, макар да се припомня, че на този етап на развитие на правото на Съюза тази институция не разполага с компетентност, която да ѝ позволява да определя самостоятелно така нареченото „обичайно“ данъчно облагане на интегрирано дружество, без да се съобрази с националните данъчни норми, Общият съд е **нарушил разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно приемането от страна на Съюза на мерки за приближаване на законодателствата на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане**.

Съдът прави извод, че мотивите на обжалваното съдебно решение, свързани с разглеждането на главните

съображения на Комисията, съгласно които разглежданото предварително решение представлява дерогация от общата система за корпоративно данъчно облагане в Люксембург са опорочени от грешка при прилагане на правото, **доколкото Общият съд е потвърдил главния подход на Комисията**. По-точно грешката се състои по същество в това да не се взема предвид принципът на сделката между несвързани лица, предвиден в член 164, параграф 3 от Данъчния кодекс и уточнен в свързаното с него циркулярно писмо № 164/2 при определяне на референтната система в рамките на проверката по член 107, параграф 1 ДФЕС, за да се определи дали разглежданото предварително решение предоставя избирателно предимство на своя бенефициер.

С оглед на гореизложените съображения Съдът отменя обжалваното съдебно решение, приема, че фазата на производството позволява да се постанови окончателно решение по спора и, като се произнася по него, отменя спорното решение, тъй като допусната от Комисията грешка при определянето на действително приложимите правила съгласно релевантното национално право и следователно при установяването на т.нар. „обичайно“ облагане, с оглед на което трябва да се прецени разглежданото предварително решение, неизбежно опорочава всички съображения, свързани с наличието на предимство. Отмяната на спорното решение не може да бъде избегнато поради обстоятелството, че Комисията е включила в това решение, при условията на евентуалност, съображения, основани на член 164, параграф 3 от Люксембургския данъчен кодекс и свързаното с него циркулярно писмо № 164/2. Всъщност, Съдът приема, че тези съображения само препращат към главния анализ на Комисията относно правилното прилагане на референтната система, поради което само привидно коригира грешката на Комисията при определянето на референтната система, която е трябвало да съставлява основата на анализа ѝ относно наличието на избирателно предимство.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

